

Artikel 8 van de Wet administratieve rechtspraak BES (War BES)

Uitspraakdatum: 13 januari 2022

Zaaknummer: BON202100127

GERECHT IN EERSTE AANLEG VAN BONAIRE, SINT EUSTATIUS EN SABA

Uitspraak

In het geding tussen:

1. Juan C. CORCINO PAULINO

wonend op Bonaire,

2. APA CONSTRUCTION N.V.

gevestigd op Bonaire,

eisers,

gemachtigde: mr. M. Bijkerk, advocaat,

en

de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,

verweerder,

gemachtigde: Z.M.M. Cecilia-Wolff, werkzaam bij de Rijksdienst Caribisch
Nederland.

Procesverloop

Bij beschikking van 15 februari 2021 (bestreden besluit) heeft verweerder geweigerd eiser 1 ongevallengeld ingevolge de Wet ongevallenverzekering BES (Wov) toe te kennen.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift en een nader stuk ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 9 december 2021. In verband met de Covid-19 maatregelen is gebruik gemaakt van een videoverbinding ten behoeve van het lid mr. J. Sybesma. Eiser 1 is verschenen. Voor eiser 2 is A. Marcano verschenen. Eisers zijn bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

1. Het Gerecht gaat uit van de volgende in dit geding van belang zijnde feiten en omstandigheden.

1.1. Eiser 1 is als timmerman in dienstbetrekking werkzaam bij eiser 2. Op 24 november 2020 heeft eiser 1, tijdens het werk, zich door een verkeerde beweging vertild bij het optillen van een emmer met cement (incident). Als gevolg van het incident heeft eiser 1 rugpijn gekregen. Daarvoor is hij behandeld door zijn huisarts.

1.2. Op 27 november 2020 heeft eiser 1 zich gemeld bij de controlerend geneesheer (cg) van verweerder en is hij arbeidsongeschikt verklaard. Daarbij heeft de cg het standpunt ingenomen dat er geen sprake was van een bedrijfsongeval. Op 1 december 2020 is eiser 1 op het spreekuur geweest bij de cg waarna de cg hem arbeidsongeschikt heeft verklaard tot 9 december 2020. Op 9 en 21 december 2020 heeft eiser 1 telefonisch spreekuurcontact gehad met de cg. Vervolgens heeft de cg eiser 1 met ingang van 23 december 2020 arbeidsgeschikt verklaard. Voor de periode van 25 november 2020 tot 23 december 2020 (periode in geding) had eiser 1 recht op ziekgeld ingevolge de Wet ziekteverzekering BES. Eiser 2 heeft hem in de periode in geding het loon volledig doorbetaald. Eisers zijn echter van mening dat eiser 1 recht had op ongevallengeld in plaats van ziekgeld en hebben bij brief van 8 december 2020 verweerder verzocht om toekenning van ongevallengeld.

1.3. Bij het bestreden besluit heeft verweerder geweigerd eiser 1 ongevallengeld toe te kennen. Aan het bestreden besluit heeft verweerder ten grondslag gelegd dat van een ongeval als bedoeld in de Wov sprake is bij van buiten komend geweld dat afwijkingen aan het lichaam van de werknemer veroorzaakt, die bij onderzoek moeten worden geobjectiveerd. In het geval van eiser 1 was er geen direct op het lichaam inwerkend geweld en is er geen sprake van rechtstreeks aantoonbare schade.

2. Eisers hebben gemotiveerd beroep ingesteld tegen het bestreden besluit.

3. Het Gerecht komt tot de volgende beoordeling.

3.1. Gelet op wat ter zitting met partijen is besproken, is het beroep beperkt tot het antwoord op de vraag of verweerder van een juiste definitie van ongeval als bedoeld

in de Wov is uitgegaan.

3.2.1. Ingevolge artikel 1, eerste lid, aanhef en onder f, van de Wov wordt onder ongeval verstaan een ongeval dat de werknemer in verband met zijn dienstbetrekking is overkomen en de bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen ziekten en lichamelijke letsels, in betrekkelijke korte tijd ontstaan, mits is voldaan aan de daarbij gestelde voorwaarden.

3.2.2. Ingevolge artikel 5, eerste lid, van de Wov heeft de werknemer, die als gevolg van een ongeval geheel of gedeeltelijk arbeidsongeschikt is, recht op een uitkering tegenover de Minister, ongevallengeld genaamd, met ingang van de dag na die van de melding van het ongeval.

3.3. Tussen partijen is niet in geschil dat het incident in verband staat met de dienstbetrekking van eiser 1. Verder is niet in geschil dat eiser 1 als gevolg van het incident in de periode in geding arbeidsongeschikt was. Evenmin is in geschil dat er geen sprake was van lichamelijk letsel als bedoeld in de algemene maatregel van bestuur, genoemd in artikel 1, eerste lid, aanhef en onder f, van de Wov.

3.4. Verweerder heeft, desgevraagd, ter zitting toegelicht dat de door hem gehanteerde definitie van ongeval een invulling van de wettelijke definitie betreft die de cg er aan heeft gegeven. De cg heeft zich daarbij gebaseerd op eigen ervaring en opleiding. Nog daargelaten dat niet is gebleken dat de cg bevoegd was de in artikel 1, eerste lid, aanhef en onder f, van de Wov opgenomen definitie van ongeval nader in te vullen, is het Gerecht van oordeel dat die invulling een redelijke wetsuitleg te buiten gaat. Een redelijke uitleg van het begrip ongeval als onderdeel van de opgenomen wettelijke definitie brengt in dit geval mee dat een incident als eiser 1 is overkomen, waarbij hij in de normale uitoefening van zijn functie in dienstbetrekking door een onvoorziene omstandigheid, te weten het maken van een verkeerde beweging, arbeidsongeschikt is geworden, als ongeval in de zin van de Wov moet worden aangemerkt.

3.5. Uit 3.4 volgt dat het beroep gegrond is. Het bestreden besluit zal worden vernietigd. Met het oog op een definitieve beslechting van het geschil ziet het Gerecht aanleiding om te bepalen dat eiser 1 over de periode in geding recht heeft op ongevallengeld ingevolge de Wov.

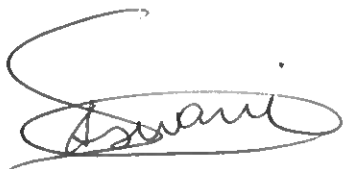
4. Het Gerecht ziet aanleiding om verweerder te veroordelen in de proceskosten van eisers. Deze worden met toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht BES begroot op USD 782,- (1 punt voor het beroepschrift, 1 punt voor de zitting).

Beslissing

Het Gerecht:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt de beschikking van 15 februari 2021;
- bepaalt dat eiser 1 recht heeft op ongevallengeld over de periode van 25 november 2020 tot 23 december 2020;
- bepaalt dat deze uitspraak in de plaats komt van de beschikking van 15 februari 2021;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eisers tot een bedrag van USD 782,-;
- bepaalt dat verweerder aan eisers het griffierecht van USD 28,- vergoedt.

Aldus vastgesteld door mrs. W.H. Bel, voorzitter, J. Sybesma en B. Nijland, leden, en in het openbaar uitgesproken te Curaçao op 13 januari 2022, in tegenwoordigheid van de griffier.

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open binnen zes weken na kennisgeving hiervan. Zie hoofdstuk 5 van de War BES.